

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :-ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਅਪਕਾਰੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖੇ, ਨਿੰਦਕ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਿੱਤਰ ਬਣਾਓ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸਭ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਸਾਡਾ ਭਰਾ ਹੈ। ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਭਰਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਇਸ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਖਿਆਲਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਜ਼ਰੂਰ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ਿਵ। ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜੇ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਕਿਸਦੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ। ਇਸ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਤਵ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਤੱਤਵ ਨਾਲ ਵਾਣੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਇਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਉਥੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਬੜੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਇੰਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਦਾ ਯੱਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੀਂਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਕਿਤੇ ਫੈਮਨ (ਸੂਖਾ) ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਯੱਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਯੱਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਆਫ਼ਤਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿ ਬਰਸਾਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਯੱਗ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਇੱਕਦਮ ਮੁਸਲਾਧਾਰ ਬਰਸਾਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਯੱਗ ਕਰਨਗੇ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੀ ਜਾਨਣ।

ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਲੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ? ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹਾਂ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਨਿੰਦਾ ਸਾਡੀ ਜੇ ਕਰੇ ਮਿੱਤਰ ਸਾਡਾ ਸੇ। ਹੁਣ ਸਭਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਗਲਾਨੀ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਂਵੇ ਤਾਂ ਗਲਾਨੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਭਤੋਂ ਨੇੜੇ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ ਹਨ ਬੱਚੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਨਿੰਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪਕਾਰੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਡਰਾਮਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਅਰਥ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਯਦਾ - ਯਦਾਹੀ... ਭਾਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਖੇਲ੍ਹ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ! ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਅਥਵਾ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਠੀਕਰ - ਭੀਤਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਉਲੂਮਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਪਾਠੀ ਸ਼ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪੱਕੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਬੱਚਾ ਅੱਖਰ ਨਿਕਲੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕੋਈ ਕਿਸੀ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕੀ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਗਮ-ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਭ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਹਤਰ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਫਲਾਣੇ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਗ਼ਰੀਬ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਹੁਤ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਗਲਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਵੱਡਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕਿੰਨਾ ਅਟਪਟਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ। ਉਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਯਥਾਰਥ ਯਾਦ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ, ਉਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ

ਆਉਣਾ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਰੇ ਨਾ ਕੋਈ। ਦਰਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਦੁੱਖ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਦਿ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਵੀ ਬੱਚੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ, ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਲਵੇ। ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਵੇ। ਯੁਕਤੀ ਦਸਦਾ ਹਾਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਟੀਚਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣਾ। ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕਰੇ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਦੌੜਨਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਦੌੜ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ ਉਹ ਲਗਾਏ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੀ ਦੌੜੀ ਹੈ।

ਇੱਕ - ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਹੈ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦਾ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਛੁੱਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਫੇਰ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਛੂਟਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਗ ਸਭ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਤ ਮਾਰੀ, ਘਸੁੰਨ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੰਗ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਅੰਗ - ਅੰਗ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਗ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਅੰਗ - ਅੰਗ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੰਗ ਕਿਹੜਾ ਹੈ? ਅੱਖਾਂ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਹੱਥ ਚਲਾਉਣ ਲਗ ਜਾਂਦੇ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਹਨ ਅੱਖਾਂ। ਤਾਂ ਸੂਰਦਾਸ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰੱਥ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀਂ ਫੜ੍ਹਦਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹਾਂ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਰਚੇਤਾ ਹੈ ਬਾਪ, ਬੀਜ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਾਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਸੈਸੀਬੂਲ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਕਹੇ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਝਟ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ - ਅਲ੍ਹਾ ਸਾਈਂ ਹੋ? ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸੈਸੀਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਲ੍ਹਾ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਖੁੱਦ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਲ੍ਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਮਨੀ ਪ੍ਰੇਜੇਂਟ। ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣ। ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ ਸੋ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੇਯੰਤੀ, ਸੋ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਜੇਯੰਤੀ। ਸ਼ਿਵਜੇਯੰਤੀ ਸੋ ਦੀਪਮਾਲਾ ਜੇਯੰਤੀ, ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸੋ ਸੂਰਗ ਜੇਯੰਤੀ। ਸਭ ਜੇਯੰਤੀਆਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸੋ ਸ਼ਿਵਾਲਿਯ ਜੇਯੰਤੀ, ਵੇਸ਼ਲਿਆ ਮਰੰਤੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਸੋ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਜੇਯੰਤੀ। ਚਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਾਗਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਗਿਆਨ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਏ ਪਏ ਹਨ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਸੀੜੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸੂਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਨਿੰਦਾ ਸਾਡੀ ਜੋ ਕਰੇ ਮਿੱਤਰ ਸਾਡਾ ਸੋਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਸਦਗਤੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿਤਨੀ ਚਾਹੀਏ ਉਤਨੀ ਗਲੀ ਦੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਦਗਤੀ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਡਰਨ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਸਗਦਤੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਬਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਬੱਚੇ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਸਾਡੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤਰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਚੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਮੱਥੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਪਾਰ੍ਹ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਤਾਂ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਣ। ਸਭ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਸੂਰਗ ਵੇਖਣਗੇ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਪ ਖੂਬ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਰਾਜ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਝਟ ਗੁਸਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਚਿੱਠੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ ਹੈ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅੱਖ ਖੁਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਭੁੱਲ ਹੋਈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਤਨੀ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਫੇਰ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਹਰਦੱਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਫਲਾਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਯਾਦ ਸੱਚੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਝੂਠ ਚੱਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਇੰਟਸ ਤਾਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਬਾਬਾ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਹਾਲੇ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਮੈਸੂਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਵੀ ਰਵਨ ਆਦਿ

ਬਣਾ ਕੇ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਬਹੁਤ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਦੀ ਸੀਤਾ ਚੇਰੀ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਠਹਿਰਿਆ, ਉਸਦੀ ਚੇਰੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਝੂਠ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯਦਾ ਯਦਾਹਿ ...। ਮੈਂ ਆਕਰ ਸੱਚਖੰਡ, ਸੱਚਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸੱਚਖੰਡ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ, ਝੂਠਖੰਡ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਝੂਠਖੰਡ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਗੁਪਤ ਵਾ ਅਟਪਟੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸੈਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਕੇ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਆਪੇ ਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਨੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਨਿੰਦਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਿੱਤਰ ਸਮਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰਾਇਲ ਅਤੇ ਸਿੰਪਲ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਧਾਰਨ ਰਹੇ, ਨਾ ਬਹੁਤਾ ਉੱਚਾ ਨਾ ਬਹੁਤਾ ਨੀਚਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਦਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਬਹੁਤ ਰੀਅਲ ਹੋਵੇ। ਵਿੱਚ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਸਾਧਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾ ਕਰੇ। ਇੰਜ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਇਥੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਠਾਠ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਤਨਾ ਸਿੰਪਲ ਉਤਨਾ ਰਾਇਲ - ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - "ਜੇ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਦੂਸਰੇ ਕਰਨਗੇ।
